

Sacharja 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ τέσσαρα κέρατα

2 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἐστιν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν πρός με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν ιουδαν καὶ τὸν ισραὴλ

3 καὶ ἔδειξέν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας

4 καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρός με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν ιουδαν καὶ τὸν ισραὴλ κατέαξαν καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἥρεν κεφαλήν καὶ εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὀξεῖναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἴδοὺ ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν

6 καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν πρός με διαμετρῆσαι τὴν ιερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστιν καὶ πηλίκον τὸ μῆκος

7 καὶ ἴδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ είστηκει καὶ ἄγγελος ἔτερος ἔξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ

8 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων κατακάρπως κατοικηθήσεται ιερουσαλημ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς

9 καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς

10 ὃ ὃ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει κύριος διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος

11 εἰς σιων ἀνασφέζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα βαβυλῶνος

12 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὅπισω δόξης ἀπέσταλκέν με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ

13 διότι ἴδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνώσεοθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με

14 τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ σιων διότι ἴδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος

15 καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἔξαπέσταλκέν με πρὸς σέ

16 καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν ιουδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἄγιαν καὶ αἱρετεῖ ἔτι τὴν ιερουσαλημ

17 εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου διότι ἔξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἄγίων αὐτοῦ

